

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 62 PŽ-1431/2021-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Mirne Maržić, suca izjavitelja i Draženke Deladio, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA OIB 56668956985, Zagreb, Berislavićeva 9, kojeg zastupa punomoćnik Pavle Fellner, odvjetnik u Zagrebu, Jurišićeva 1A, protiv tuženika PINK AND PURPLE j.d.o.o. u stečaju, Zagreb, Masarykova 15, OIB 41767223567, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Čipčić-Bragadin, odvjetnik u Zagrebu, Masarykova 15, radi utvrđenja osporene tražbine (v.p.s. 10.000,01 kn), odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1301/2019 od 22. siječnja 2021., u sjednici vijeća održanoj 4. studenoga 2021.

p r e s u d i o j e

Uvažava se tužiteljeva žalba, preinačuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1301/2019 od 22. siječnja 2021. i sudi:

1. Utvrđuje se da postoji tražbina tužitelja HRVATSKO DRUŠTVO SKLADATELJA iz Zagreba, Berislavićeva 9 prema tuženiku PINK AND PURPLE j.d.o.o. u stečaju, Zagreb, Masarykova 15, u visini od 39.002,75 kn (tridesetdevettisućadvije kune i sedamdesetpet lipa), koja je tražbina drugog isplatnog reda tražbina viših isplatnih redova.

2. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka u iznosu od 7.290,00 kn (sedamtisućadvjestodevedeset kuna) zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od 22. siječnja 2021. kao dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15) po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od osam dana, dok se tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom zatraženom iznosu od 1.875,00 kn (tisuću osamstadesetdesetpet kuna) s pripadajućim zateznim kamatama od donošenja prvostupanjske presude do isplate odbija kao neosnovan.

3. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak žalbenog postupka u iznosu od 2.302,50 kn (dvijetisućetristodvije kune i pedeset lipa) u roku od osam dana.

Obrazloženje

1. Presudom poslovni broj P-1301/2019 od 22. siječnja 2021. Trgovački sud u Zagrebu u točki I. izreke odbio je tužiteljev tužbenim zahtjev koji glasi na utvrđenje da postoji tražbina tužitelja prema tuženiku u visini od 39.002,75 kn, koja je tražbina drugog isplatnog reda tražbina viših isplatnih redova, te da se naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate u skladu s čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od osam dana, a u točki II. izreke tužitelju je naložio naknaditi tuženiku trošak postupka u iznosu od 6.875,00 kn, u roku od 8 (osam) dana.

2. Tako je prvostupanjski sud odlučio o tužbenom zahtjevu koji se odnosi na utvrđenje osporene tražbine koja potječe od neovlaštenog javnog korištenja glazbe u tužnikovom ugostiteljskom objektu i na javnim glazbenim priredbama, polazeći u bitnom od toga da je dokumentacija na kojoj tužitelj u stečajnom postupku otvorenom nad tuženikom temelji svoju osporenu tražbinu nije vjerodostojna, jer je antidatirana, što je vidljivo iz činjenice da tužitelj u računima i obračunima navodi novu adresu sjedišta tuženika koja u vrijeme na koje se računi i obračuni odnose nije još bila objavljena u sudskom registru. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-3379/17 od 11. lipnja 2019., otvoren je stečajni postupak, a tužitelj je prijavio svoje potraživanje u ukupnom iznosu od 55.643,71 kn. Stečajni upravitelj priznao je prijavljenu tražbinu, a stečajni vjerovnik Mark Matulović je osporio prijavljenu tražbinu, jer su računi naknadno izdavani, odnosno isti su krivotvoreni, a dio računa je u zastari. Tužitelj je upućen pokrenuti parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđenja osporene tražbine. Tužitelj tužbom traži da se utvrdi postojanje tražbine prema tuženiku u visini od 39.002,75 kn, koja tražbina je drugog isplatnog reda tražbina viših isplatnih redova sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od otvaranja stečajnog postupka, to jest od 28. siječnja 2019. do isplate, kao i naknadu parničnog troška. Tuženik je u svom ugostiteljskom objektu caffe bar Boogie jungle, Strečica b.b., Korčula, iskorištavao autorska glazbena djela snimljene izvedbe umjetnika izvođača i fonograme, iako za to nije ishodio odobrenje, niti je zaključio sporazum s tužiteljem. Navedeno je tužitelj utvrdio kontinuiranim kontrolama 12. srpnja 2016. i 22. kolovoza 2017. Tuženiku je poslan dopis upozorenja, međutim on nije postupio po navedenom. Tuženik je iskorištavao autorska glazbena djela kao organizator javnog korištenja glazbe na koncertu Mate Bulića 25. lipnja 2016., koncertu Seke Aleksić 16. srpnja 2016., koncertu grupe Connect 23. srpnja 2016., koncertu Crvene jabuke 20. kolovoza 2016., koncertu grupe Divlje jagode 3. rujna 2016., koncertu Željka Bebeka 16. rujna 2016., koncertu grupe Miligram 15. srpnja 2017., koncertu Željka Bebeka 22. srpnja 2017., koncertu Maje Šuput 19. kolovoza 2017., te je za navedene održane priredbe dužan platiti iznos od 27.662,97 kn. Naknada za priopćavanje javnosti predmeta zaštite za razdoblje od 1. lipnja 2016. do

30. rujna 2016. i od 1. lipnja 2017. do 30. rujna 2017. iznosi 6.674,64 kn. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje korištenje autorskih glazbenih djela, snimljene izvedbe umjetnika izvođača i fonograme, aktivnu legitimaciju tužitelja, ali osporava da bi tuženiku ikada bio dostavljen dopis upozorenja, računi i obračuni tužitelja s utvrđenom obvezom i rokom dospijeca plaćanja naknade, pa prigovara njihovoj vjerodostojnosti. Svi računi i obračuni koji prileže tužbi izdani su gotovo istoga dana, to jest 27. rujna 2017. i 28. rujna 2017., dok je nad tuženikom kod Trgovačkog suda u Splitu, Stalnoj službi u Dubrovniku pod poslovnim brojem St-521/17 bio u tijeku stečajni postupak koji je obustavljen rješenjem suda 10. listopada 2017., iako se isti odnose na koncerte koji su održani tijekom ljetnih mjeseci 2016. i 2017. Na svim računima koji su priloženi tužbi, ali i onima koji nisu priloženi tužbi, a priloženi su prijavi tužiteljeve tražbine u stečajnom postupku i odnose se na period 2015., 2016. i 2017. naslovljeni na adresu tuženika Zagreb, Severovačka 2, a promjena adrese izvršena je u sudskom registru tek 11. prosinca 2017., od kojeg je datuma ta informacija mogla biti dostupna trećim osobama, pa tako i tužitelju. Evidentno je da su računi napravljeni naknadno, kada je tuženik imao adresu u Severovačkoj 2 i da su antidatirani. Tuženik načelno ne osporava ispravnost izračuna naknade pojedinačne glazbene priredbe, ali osporava dospelost tražbine jer tužitelj obračune naknada nikada nije dostavio tuženiku. Pogrešan je izračun tjeka i iznosa zateznih kamata, jer su kamate obračunate od datuma održavanja pojedinog koncerta, a ne od dana kada su ti sporni i nevjerodostojni računi izdani i dostavljeni tuženiku. Nadalje, tužitelj nema pravni interes za utvrđivanje postojanja zakonskih zateznih kamata kao tražbine nižeg isplatnog reda u iznosu od 39.002,75 kn, jer u stečajnom postupku St-3379/17 vjerovnici nižih isplatnih redova nisu bili ni pozvani na prijavljivanje svojih tražbina. Podneskom od 21. studenoga 2019. tužitelj ističe da obveza tuženika nastaje samim korištenjem autorskih glazbenih djela, a ne izdavanjem računa ili odobrenja za korištenje. Porezni propisi ne mogu imati utjecaja na njegovu obvezu da tužitelju plati naknade za iskorištavanje autorskih glazbenih djela i snimljenih izvedbi umjetnika izvođača. Bitno je da tuženik nije u utuženom razdoblju ispunio svoju zakonsku obvezu. Tužitelj nije bio dužan dokazati da je tuženiku otpremio i dostavio račune, već to da se tuženik bez njegovog odobrenja koristio predmetima zaštite, u kojem slučaju ima pravo na naknadu koja se plaća mjesečno tako da je samim tim određeni i početak tjeka zateznih kamata. Tuženik je došao u zakašnjenje u trenutku kada je počeo koristiti predmete zaštite bez odobrenja. Stoga tužitelj uređuje tužbeni zahtjev pod točkom I. izreke tako da se utvrdi postojanje tražbine tužitelja u iznosu od 39.002,75 kn bez zakonskih zateznih kamata. U dokaznom postupku prvostupanjski sud je izvršio uvid u rješenje St-3379/17 od 28. siječnja 2019., u presliku prijave tražbine od 6. ožujka 2019., u presliku rješenja St-3379/17 od 11. lipnja 2019., u rješenja DZIV-a i Ugovore o poslovnoj suradnji u ostvarivanju i zaštiti autorskih i izvođačkih prava te prava proizvođača fonograma, u Stopu rasta vrijednosti boda za 2016. i 2017. godinu za obračun naknada za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela od 1. siječnja 2016. i 1. siječnja 2017., u Stopu rasta vrijednosti boda za 2016. i 2017. godinu za obračun naknada za iskorištavanje fonograma od 1. siječnja 2016. i 1. siječnja 2017., u Stopu rasta vrijednosti boda za 2016. i 2017. godinu za obračun naknada za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača od 1. siječnja 2016. i 2017., u Odluku o povoljnijoj primjeni utvrđene vrijednosti boda za autorsku naknadu u 2016. i 2017. godini od 15. siječnja 2016. i 13. prosinca 2016., u Cjenik

naknada za javnu izvedbu glazbenih djela na glazbenim priredbama-koncertima, u Pravilnik i tarifu Hrvatskog društva skladatelja, u Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela, u odluku o povoljnijoj primjeni utvrđene vrijednosti boda za autorsku naknadu u 2016. godini, u obračune naknade za javno korištenje glazbe, u obračun zakonske zatezne kamate do dana otvaranja stečajnog postupka, u presliku obrasca za podatka o ukupnom bruto prihodu i trošku glazbene priredbe-koncerta od 25. lipnja 2016., 16. srpnja 2016., 23. srpnja 2016., 20. kolovoza 2016., 3. rujna 2016., 16. rujna 2016., 15. srpnja 2017., 28. rujna 2017., u presliku s Internet stranice za koncert Maje Šuput, u rješenje TS Dubrovnik, Stručna služba u Splitu br. St-521/17 od 10. listopada 2017., u račune tužitelja iz prijave u stečajnom postupku, u rješenje Tt-17/43289 od 8. prosinca 2017., u povijesni izvadak iz sudskog registra za tuženika, te je saslušan tuženik Mark Matulović, koji je u svom iskazu naveo da je ugostiteljsku djelatnost obavljao u Žrnovu još od 2012. godine, a 2014. godine je osnovao firmu s kojom je radio do 1. rujna 2017. Ne sjeća se točno kada je pokrenut stečaj, a promjenu sjedišta prijavio u 10. mjesecu 2017. Na adresi u Korčuli to jest u Žrnovu od tužitelja nikada nije dobio račune i dopis upozorenja, a da nešto duguje tužitelju saznao je tijekom ovog postupka. Navedene račune nije voljan platiti jer ih više nije u financijskoj mogućnosti platiti. Iz obračuna koji su priloženi tužbi (od lista 102. do lista 110. spisa) razvidno je da su naslovljeni na tuženika na adresu Zagreb, Severovčaka 2 i da su datirani s danom 27. rujna 2017. i 28. rujna 2017. te se odnose na koncerte Mate Bulića od 25. lipnja 2016., Seke Aleksić od 16. srpnja 2016., grupe Connect od 23. srpnja 2016., grupe Crvena jabuka od 20. kolovoza 2016., grupe Divlje Jagode od 3. rujna 2016., Željka Bebeka od 16. rujna 2016., grupe Miligram od 15. srpnja 2017., Željka Bebeka od 22. srpnja 2017. i Maje Šuput od 19. kolovoza 2017., koji su održani u caffe baru „Boogie jungle“, Strečica b.b., Korčula. Tuženik je uz odgovor na tužbu priložio račune iz prijave u stečajnom postupku (list 167. do lista 181. spisa), koji su datirani sa 28. srpnja 2015., 11. kolovoza 2015., 8. rujna 2015., 14. lipnja 2016., 14. srpnja 2016., 17. kolovoza 2016., 7. rujna 2016., 12. lipnja 2017., 13. srpnja 2017., 16. kolovoza 2017., 13. rujna 2017., 15. lipnja 2018., 15. srpnja 2018., 15. kolovoza 2018. i naslovljeni na tuženika na adresi Zagreb, Severovačka 2, i odnose se na naknadu za priopćavanje javnosti predmeta zaštite. Uvidom u sudski registar utvrđeno je da je tuženik rješenjem Trgovačkog suda Split, Stalne službe Dubrovnik br. Tt-14/3708-2 od 21. srpnja 2014. upisan na adresi Žrnovo, Grad Korčula, dok je promjena sjedišta izvršena rješenjem Trgovačkog suda Zagreb poslovni broj Tt17/43289-5 od 11. prosinca 2017. na adresu Zagreb, Severovačka 2. Usporedbom računa koji su priloženi tužbi i računa koji su priloženi uz odgovor na tužbu, a koji su bili predmet prijave tražbine u stečajnom postupku razvidno je da se ne radi o istim računima, a tužitelj tijekom postupka nije pojasnio zbog čega su računi koji su priloženi tužbi datirani s istim datumom i adresom Severovačka 2, Zagreb, koja u vrijeme izdavanja računa od 27. rujna i 28. rujna 2017. nije bila upisana u sudski registar. Naime, kako je tužitelj bio upućen na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine, bio je dužan uz tužbu dostaviti račune koji su bili predmetom prijavljene tražbine i koje je stečajni vjerovnik Mark Matulović u cijelosti osporio. S obzirom da to tužitelj nije učinio, sud je odbio tužitelja s postavljenim tužbenim zahtjevom.

3. Protiv navedene presude tužitelj je podnio žalbu, pobijajući je u cijelosti, zbog bitne povrede odredba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, kao i zbog odluke o troškovima, navodeći u bitnom da se ovdje prvenstveno radi o tome da je tuženik neovlašteno koristio glazbu u svome ugostiteljskom objektu i na javnim priredbama, bez odobrenja tužitelja i bez plaćanja naknade, što u tijeku prvostupanjskog postupka nije ni osporavao. To znači da je njegova obveza plaćanja nastala na temelju samog propisa (čl. 13. st. 3. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima), samom činjenicom neovlaštenog korištenja, te je irelevantno jesu li za to izdani računi, odnosno jesu li dostavljeni tuženiku, pa je slijedom toga bilo dovoljno dokazati neovlašteno korištenje, što uopće nije bilo ni sporno, a naknade se plaćaju mjesečno, tako da je samim time određen i početak tijeka zateznih kamata. Predlaže pobijanu presudu preinačiti u tužiteljevu korist, ili ukinuti i vratiti na ponovan postupak. Potražuje naknadu troškova žalbenog postupka u određenom iznosu od 1.562,50 kn na ime troška sastav žalbe i u iznosu od 740,00 kn sudske pristojbe na žalbu putem e-komunikacije.

4. Odgovor na žalbu podnio je tuženik, osporavajući žalbene navode. U bitnom navodi, kao i u tijeku parničnog postupka, da tužitelj nije dokazao osnovanost svoje tražbine jer nije nikad tuženiku dostavio račune s utvrđenom obvezom i rokom plaćanja, pa stoga navedena plaćanja nikad nisu ni dospjela.

5. Tužiteljeva žalba je osnovana.

6. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9. i 11. ZPP-a, te na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijana presuda nepravilna i da nije na zakonu osnovana jer je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

7. Predmet spora je utvrđenje osporene tražbine koja potječe od neovlaštenog javnog korištenja glazbe u tužnikovom ugostiteljskom objektu i na javnim glazbenim priredbama, pri čemu prvostupanjski sud tužbeni zahtjev odbija polazeći u bitnom od toga da je dokumentacija na kojoj tužitelj u stečajnom postupku otvorenom nad tuženikom temelji svoju osporenu tražbinu nije vjerodostojna, jer je antidatirana, što je vidljivo iz činjenice da tužitelj u računima i obračunima navodi novu adresu sjedišta tuženika, koja u vrijeme na koje se računi i obračuni odnose nije još bila objavljena u sudskom registru.

8. Osnovano se tužitelj u žalbi, kao i u tijeku prvostupanjskog postupka, poziva na to da je relevantna činjenica neovlaštenog javnog korištenja glazbe, na temelju koje je obveza tuženika prema tužitelju nastala i dospjela samim korištenjem predmeta zaštite prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, neovisno o tome jesu li i kad tuženiku dostavljeni računi i obračuni. Ukratko, odlučna je činjenica je li tuženik glazbu neovlašteno javno koristio u utuženom razdoblju, jer tim činom njegova je obveza prema tužitelju nastala na temelju propisa, neovisno o tome je li i

kada o tome obavijestio neovlaštenog korisnika. Tužitelj je svoju tražbinu prijavio u stečajnom postupku, tuženik ju je osporio (list 78. spisa) uz obrazloženje da su „računi izdavani naknadno odnosno krivotvoreni, a pod pretpostavkom da je usluga i izvršena, odnosno obveza nastala, dio računa je u zastari“, a tužitelj je rješenjem St-3379/2017 (list 78. spisa) Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu, upućen u ovu parnicu radi utvrđenja te osporene tražbine. Pri tome je za potrebe ovog parničnog postupka, u kojemu se odlučne činjenice utvrđuju kao što bi se utvrđivale i u redovnim okolnostima, irelevantno jesu li računi (list 122. do 130. spisa) antidatirani (jer oni su izdani naknadno u svrhu parničnog postupka), imajući u vidu da je tuženik i sam priznao (za ovaj parnični postupak) odlučne činjenice koje se tiču neovlaštenog korištenja u razdoblju koje je prethodilo otvaranju stečajnog postupka, te činjenicu neplaćanja koja je posljedica financijskih problema (to je vidljivo iz odgovora na tužbu – list 163. spisa – gdje tuženik priznaje tužiteljevu aktivnu legitimaciju, činjenicu iskorištavanja autorskih glazbenih djela, pa čak i ispravnost izračuna obračuna, međutim, djelomično osporava tužbeni zahtjev iz razloga što nikad nije obaviješten o iznosima koje je dužan platiti, drži da nije ni nastupila obveza plaćanja, slijedom čega drži pogrešnim početak tijeka zateznih kamata). Tužitelj je uređenim tužbenim zahtjevom, prihvaćajući djelomično tuženikove primjedbe sadržane u točki III. odgovora na tužbu, ustrajao samo na utvrđenju iznosa glavnice od 39.002,75 kn.

9. Tužitelj je kao udruga autora odredio kriterije za plaćanje naknade za javno korištenje autorskih glazbenih djela, snimaka izvedbi umjetnika izvođača i snimaka sadržanih na fonogramu u skladu s Pravilnikom o naknadama za javnu izvedbu i priopćavanje javnosti glazbenih djela („Narodne novine“ broj 80/92 i 1/97), Pravilnikom o naknadama za iskorištavanje snimljenih izvedbi umjetnika izvođača („Narodne novine“ broj 1/97) i Pravilnikom o naknadama za iskorištavanje fonograma („Narodne novine“ broj 116/00), koje je tužitelj pravilno primijenio prilikom određivanja visine naknade.

10. Imajući u vidu nesporne činjenice da je tuženik koristio glazbu u svome ugostiteljskom objektu u utuženom razdoblju organiziranjem većeg broja glazbenih priredbi, o čemu je i sam tuženik tužitelja 19. srpnja 2017. i 25. srpnja 2017. obavijestio putem obrazaca podataka o ukupnom bruto prihodu i trošku glazbene priredbe-koncerta za priredbe koje su predmet ovog postupka (list 131. do 146. spisa), kao i da je tužitelj na temelju navedenoga osnovano izračunao utuženu glavicu, odnosno taj je iznos, dospio prije datuma otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom 28. siječnja 2019. (list 73. spisa), unutar okvira utvrđenog iznosa osporene tražbine (list 78. spisa), valjalo je prema ocjeni ovog suda prihvatiti u cijelosti tužbeni zahtjev (i to onaj uređeni – list 190. spisa) kakav je prvostupanjski sud odbio.

11. S obzirom na to da je tužitelj uspio u sporu u cijelosti u odnosu na glavno potraživanje, pripada mu pravo na naknadu osnovano zatraženih parničnih i žalbenih troškova, imajući u vidu da je vrijednost predmeta spora određena u iznosu od 10.000,01 kn, te su s obzirom na takav iznos stranke sastavile svoje troškovnike (tužiteljev troškovnik - list 196. spisa). Tužitelj je osnovano zatražio trošak sastava tužbe u iznosu od 1.000,00 kn (Tbr. 7/1 OT), trošak obrazloženog podneska od 21. studenoga 2019. kojim se tužitelj očituje na odgovor na tužbu u iznosu od 1.000,00

kn (Tbr. 8/1 OT), troškove obrazloženih podnesaka od 18. srpnja 2019. i 12. rujna 2019. u iznosima od po 250,00 kn (Tbr. 8/3 OT), troškove zastupanja na dvama ročištima 10. prosinca 2019. i 25. veljače 2020. u iznosima od po 1.000,00 kn, jer se na njima raspravljalo o glavnoj stvari (Tbr. 8/1 OT), za trošak zastupanja na ročištima 23. listopada 2019. i 20. studenoga 2019. tužitelju je priznato samo 25% zatraženog punog iznosa, tj. po 250,00 kn (Tbr. 9/5 OT), jer su ta ročišta odgođena prije početka raspravljanja, kao i PDV na sve navedene iznose po 25%, tj. ukupno 1.250,00 kn, te troškovi sudskih pristojbi na tužbu (400,00 kn) i na presudu (640,00 kn). Tužitelj je u tužbi zatražio i zakonske zatezne kamate na dosuđene parnične troškove od dana donošenja prvostupanske presude do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose. Tužitelju koji je uspio sa žalbom pripada pravo i na naknadu žalbenog troška u zatraženom iznosu od 1.250,00 kn na ime troška sastava žalbe uvećano za PDV 25% (312,50 kn) i 740,00 kn za sudsku pristojbu na žalbu putem e-komunikacije, s time da na troškove žalbenog postupka tužitelj nije zatražio zakonske zatezne kamate.

12. S obzirom na navedeno, valjalo je na temelju odredbe čl. 373. t. 3. ZPP-a preinačiti pobijanu presudu i prihvatiti tužbeni zahtjev. Jedinstvena odluka o troškovima parničnog i žalbenog postupka sadržana u preinačenoj presudi ovog suda donesena je na temelju odredbe čl. 166. st. 2. ZPP-a, s time da su radi preglednosti odluke o troškovima parničnog i žalbenog postupka razdvojene na posebne točke, jer na troškove žalbenog postupka zatezne kamate nisu ni zatražene ni dosuđene.

Zagreb, 4. studenoga 2021.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **eb301-95c72**

Kontrolni broj: **0e09f-96d2b-a821a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.